

Autor: Kevin MacDonald

Vzájemně provázané mocné židovské rodiny představují důležitý aspekt židovských dějin, upevňující obchodní vztahy vytvářením sítě blízkých příbuzných, kteří se žení a vdávají jen mezi sebou – např. dvorní Židé (*Hofjuden*) [1] Evropy 17. a 18. století. (viz [zde](#) str. 150-2). Ozvěny této praktiky se dochovaly dodnes, například mezi neokonzervativci.

*Stejně jako u dalších mnou studovaných židovských intelektuálních hnutí je i u neokonzervativců zjevná přítomnost vzájemného obdivu, vzájemně podpůrných osobních, profesionálních a rodinných vztahů a soustředěné spolupráce při usilování o společné cíle. Např. Norman Podhoretz, bývalý editor *Commentary*, je otcem Johna Podhoretze, neokonzervativního editora a sloupkaře. Norman Podhoretz je také tchánem Eliotta Abramse, bývalého šéfa neokonzervativního think tanku *Ethics and Public Policy Center* a ředitele blízkovýchodního odboru Národní bezpečnostní rady. Normanova žena, Midge Deckerová, nedávno vydala oslavný životopis ministra obrany Donalda Rumsfelda (*Rumsfeld: A Personal Portrait*, pozn. DP), jehož nejbližšími zástupci v Pentagonu byli [Paul] Wolfowitz a [Douglas J.] Feith. [Richard] Perle je členem *American Enterprise Institute (AEI)*. Původně v roce 1973 pomohl Wolfowitzovi získat místo v *Arms Control and Disarmament Agency*. V roce 1982 najal Perle coby náměstek ministra obrany pro mezinárodní bezpečnostní politiku Feitha jako svého zvláštního poradce a následně jako zástupce tajemníka pro vyjednávací politiku. V roce 2001 náměstek ministra obrany Wolfowitz pomohl získat Feithovi post zástupce Ministra obrany. Feith obratem jmenoval Perleho předsedou *Defense Policy Board* (Výboru pro obrannou politiku). Jde o pouhou špičku velice rozsáhlého ledovce. “Neoconservatism as a Jewish movement” (str. 32)*

Victoria Nuland – v dobré společnosti aneb myslím to upřímně...

Etnická spolupráce a vazby upevněné sňatkem jsou k vidění i při fiasku ohledně telefonátu náměstkyně ministra zahraničí Victorie Nulandové s americkým velvyslancem na Ukrajině Geoffreyem Pyattem. Jak to označuje Steve Sailer z VDARE, Nulandová náleží k talentované, energické (židovské) rodině, která je součástí „permanentní vlády“ [2] USA. Nesejde tolik na tom, kdo zvítězí ve volbách: někdo z klanu Kagan-Nuland bude nepochybně někde něco dělat vaším jménem – a za vaše peníze.

Spojku ke Kaganům představuje manžel Nulandové Robert Kagan. Jak poznamenal blogger *Your Lying Eyes*, „Robert s bratrem Frederickem se podle všeho strategicky umístili na klíčová místa rozhodovacího aparátu Demokratické i Republikánské strany. Robert je pevně usazen v Brookings Institute a Fred trůní v AEI.“

Tady vidíme v akci další židovský neokonzervativní rodokmen, vycházející od Donalda Kagana, yaleského historika, jehož dějiny Peloponéské války využili neokonzervativci ke zdůvodnění invazí do zemí nepřátelských Izraeli. (viz Sailer). Donald Kagan byl také signatářem dopisu prezidentu Bushovi z roku 2002, sestaveného Billem Kristolem z Projektu pro nové americké století (PNAC) a ztotožňujícího hrozby Izraeli (Irán, Irák, Sýrie) s hrozbami Spojeným státům. Příslušníci klanu z další generace, Frederick Kagan (American Enterprise Institute) a Robert Kagan (Brookings Institute) také náleží k neochvějným neokonzervativcům. (Oba jsou mj. podepsáni pod manifestem z roku 2000 *Rebuilding America's Defenses*, sestaveným PNAC.) Oba i se svým ženami – všichni absolventi elitních univerzit – jsou bezpečně usazeni v neokonzervativní vládně-thinktankové infrastruktuře. Fredova žena Kimberly (za svobodna Kesslerová) je hlavou Institutu pro studium války, a stoupenkyní klasicky neokonzervativních pozic.

A přestože americkou politiku na Ukrajině zřejmě podmiňují i další faktory mimo neokonzervativního nepřátelství k Rusku (které má co do činění se záležitostmi jako Putinova opatření proti oligarchům a ruská podpora nepřátel Izraele, Íránu a Sýrie), těžko pochybovat o tom, že energická podpora proevropské opozice Janukovyčově vládě Nulandovou se dokonale kryje s ideologickými stanovisky její neokonzervativní sítě. Naše permanentní vláda v akci.

Poznámky DP:

1] Blíže k tématu viz kapitola 1.9. *Fenomén Hofjuden, tzv. dvorní Židé* in Johana Javůrková: *Právní postavení Židů v období vlády Marie Terezie a Josefa II.* (diplomová práce), Univerzita Karlova Praha, květen 2009.

2] „Deep state,“ „stát ve státě“ – volně: vlivná složka, nepodlehající oficiálním institucím – viz úvaha Johna Robba *Past Červené královny*. Termín „permanentní vláda“ se dá rovněž charakterizovat výrazem *manažerský stát*, který charakterizovali Samuel T. Francis a Paul Gottfried jako „nepřerušovanou vládu, bez ohledu na to, která strana má parlamentní většinu“. Její „moc nezáleží na volebních výsledcích“. Více Cassandra Goldman *The Permanent Government*, A letter to the Times 20. října 2009.

Úvaha Kevina MacDonalda *Victoria Nuland's family ties: The Permanent Government in action* vyšla na stránkách *The Occidental Observer* 9. února 2014.